

عنوان مقاله:

توزیع مکانی فلزات سنگین در رسوبات زیستگاه های مانگرو و مرجانی استان هرمزگان

محل انتشار:

مجله علمی شیلات ایران، دوره 32، شماره 6 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدمصدق مرتضوی - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرعباس، ایران

سیده لیلی محبی نودر - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرعباس، ایران

سنا شریفیان - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرعباس، ایران

فرشته سراجی - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرعباس، ایران

سیامک بهزادی - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرعباس، ایران

هادی کوهکن - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرعباس، ایران

خلاصه مقاله:

در تحقیق حاضر، ارزیابی جامع توزیع مکانی فلزات سنگین شامل کادمیوم، سرب، نیکل، مس، روی و کروم در رسوبات نواحی مانگرو و مرجانی از ۳۲ ایستگاه واقع در خورهای تیاب، آذینی، جزایر لارک، هنگام و قشم، بندریل و بندر خمیر طی سال های ۱۳۹۹-۱۴۰۰، انجام شد. غلظت فلزات سنگین تغییرات مکانی معنادار بین مناطق نشان داد. بالاترین غلظت فلز کادمیوم $64/1 \pm 0/0$ میکروگرم/گرم در ایستگاه "نزدیک روستای طبل، جنوب درختان حرا" مشاهده شد. ایستگاه "تیاب، انتهای خور" دارای بالاترین غلظت سرب $87/17 \pm 17/2$ میکروگرم/گرم بود. بالاترین غلظت نیکل $22/135 \pm 85/1$ میکروگرم/گرم در ایستگاه "تیاب شمالی، شاخه آبدی" دیده شد. حداکثر غلظت فلز کروم $41/18 \pm 41/0$ میکروگرم/گرم در ایستگاه "مرکز ذخیره گاه حرا" مشاهده شد. بالاترین غلظت روی $61/94 \pm 74/30$ میکروگرم/گرم در "ایستگاه ۲ آذینی" وجود داشت و نهایتاً در ایستگاه "اسکله خمیر، بستر شنی درختان حرا" بالاترین غلظت مس $5/40 \pm 28/0$ میکروگرم/گرم، مشاهده شد. ایستگاه های واقع در تیاب و ذخیره گاه مانگرو، دارای شدت بیش تری از آلودگی نسبت به سایر نقاط بودند و ریسک های قابل توجه از آلودگی به خصوص از لحاظ فلزات نیکل و کادمیوم نشان دادند. کادمیوم، به عنوان پرخطرترین عنصر در مناطق مورد مطالعه در نظر گرفته شد که احتمالاً ناشی از فعالیت های صنعتی باشد. استراتژی های جامع و چشمگیر جهت کنترل و کاهش این آلودگی های فلزات سنگین به خصوص در زیستگاه های تیاب و ذخیره گاه مانگرو، مکان هایی که شدت بالای آلودگی کادمیوم و نیکل را نشان دادند، مورد نیاز است در نظر گرفته شود تا منابع این آلودگی ها شناسایی و مدیریت شوند و تاثیر فعالیت های انسانی بر زیست بوم اکوسیستم های مانگرو و مرجانی به حداقل برسد.

کلمات کلیدی:

فلزات سنگین، توزیع مکانی، نواحی مانگرو و مرجانی، خلیج فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1932944>

